

Af et *Mindretal* (Lisbet Hindsgaul, S. Rasmussen og Schaumann):

2) Lovforslaget affattes saaledes:

„§ 1.

Stk. 1. En Kvindes Svangerskab kan afbrydes i følgende Tilfælde:

1) Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en paa Grund af Sygdom eller legemlig stærk Svækkelse tilstedeværende nærliggende Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbredstilstand.

2) Naar Kvinden er blevet besvangret under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 210 eller § 210, jfr. § 212, samt naar Svangerskabet skyldes Krænkelser af Kvindens Kønshedsfrihed under saadanne Omstændigheder, der omhandles i Straffelovens §§ 216—223 eller disse Paragraffer sammenholdt med § 224.

3) Naar der er nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig Sygdom.

Stk. 2. Afbrydelse af Svangerskab maa, naar der ikke er alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred, normalt ikke foretages efter Udløbet af den 3die Svangerskabsmaan.

§ 2.

Stk. 1. Afbrydelsen maa, naar Kvinden er sjæleligt normal, kun ske efter hendes Begæring eller med hendes Samtykke.

Stk. 2. Er Kvinden under 21 Aar eller umyndiggjort i personlig Henseende, maa Begæringen om Indgrebet foretages udgaa eller Samtykke dertil foreligge fra Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis Værgen.

Stk. 3. Er Kvinden paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed eller af andre Aarsager ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet, kan Begæringen om dettes Foretagelse fremsættes af en hertil

beskikket særlig Værge eller, for saa vidt hun er inddraget under Forsorg af en Statsanstalt eller en i Henhold til § 67 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg godkendt Anstalt, af Anstaltlederen. Værgens, eventuelt en særlig dertil beskikket Værges, Samtykke til Indgrebet maa indhentes. Den, der efter foranstaaende er berettiget til at fremsætte Begæring om Indgrebet, kan ogsaa begære Værge beskikket i denne Anledning.

Stk. 4. Er Kvinden gift og samlever med sin Ægtefælle, skal der gives denne Lejlighed til at udtale sig. I ganske særlige Undtagelsestilfælde kan Justitsministeren dispensere herfra.

§ 3.

Stk. 1. Afbrydelse af Svangerskab maa kun foretages af en autoriseret Læge efter Samraad med en anden autoriseret Læge, i Almindelighed Kvindens sædvanlige Læge.

Stk. 2. Afbrydelse af Svangerskab maa kun finde Sted paa et af Statens eller Kommunernes Sygehuse eller paa et privat Sygehus, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilket Patienter indlægges for offentlig Regning.

§ 4.

Stk. 1. Forinden Indgrebet foretages, skal den Læge, der foretager dette, sikre sig, at der er givet den eller dem, hvis Begæring eller Samtykke efter foranstaaende er nødvendigt, fuld Oplysning om Farerne ved og de mulige Følger af Indgrebet.

Stk. 2. Skyldes Svangerskabet Krænkelser af Kvindens Kønshedsfrihed under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Straffelovens § 216, § 217, Stk. 2, § 218 og § 221 eller disse Paragraffer sammenholdt med § 224, maa Afbrydelse af Svangerskab ikke finde Sted, medmindre der er sket Anmeldelse til Politiet om Forbrydelsen, og Anmeldelsen — efter stedfunden Politiundersøgelse — ikke er afvist som urigtig.

Stk. 3. Naar Indgrebet er foretaget, paa hviler det Lægen inden 14 Dage til Sundhedsstyrelsen at sende Meddelelse om Ind-